

[Miljøministeren]

stor del af genanvendelsesområdet, så procenten vil selvfølgelig blive høj de steder, hvor vi har en meget stærk byfornyelse. Når man får byfornyset en større del af København, vil Københavns Kommunes procent jo også automatisk stige, men det betyder jo ikke, at man lige så let kan nå det samme tal i en landkommune.

Jeg vil da meget gerne højere op, men jeg skal sige, at der er ikke ret mange lande, der når højere – Holland har et mål, der er højere end vores, det er vist også det eneste land, der har det – og så må jeg også sige, at det vil betyde, at vi skal bruge mange penge på den sidste del af det affald, der skal gå til genanvendelse. Det er et spørgsmål, om de store omkostninger for at nå de sidste fraktioner er de store samfundsomkostninger værd. Man kan selvfølgelig altid presse mere igennem, men man skal samtidig være opmærksom på, at det koster også noget at presse det igennem, og så er det spørgsmålet, om ikke miljökronerne er bedre anvendt andre steder.

Lad mig anskueliggøre, hvordan tallet kommer frem – 54 pct., hvis vi skal være helt præcise – så man kan få en fornemmelse af, hvor meget der egentlig skal til for at nå regeringens mål, selv om nogle altså synes, det er lavt sat. Dagrenovationen skal op på 40-50 pct.s genanvendelse, storskrald på 25 pct., haveaffald på 85 pct., butik- og kontoraffald på 60 pct., industriaffald på 50-60 pct., affald fra bygge- og anlægsområdet på 60 pct. og slam på 50 pct., ellers når vi ikke disse 54 pct. Og det er jo svært at se, hvordan vi på så kort tid kan få presset hovedparten af tallene yderligere op, men der skal ikke være tvivl om, at regeringen naturligvis gerne vil sætte målene højere. Vi har vurderet, at det er et ambitiøst, men realistisk mål.

Det er jo også muligt, at vi gennem samarbejde med Kommunernes Landsforening og de enkelte kommuner kan nå højere. Men jeg har spurgt kommunerne, om de kunne komme op på en højere procent, hvis de fik den metodefrihed, de gerne ville have, og det fik jeg ikke noget løfte om. Metodefrihed er i øvrigt en udmærket ting efter min mening.

Jeg er også enig med Socialdemokratiet i, at arbejdsmiljøet skal tilgodeses, og det er jo også derfor, vi ikke bare har efterlignet det tyske system, fordi det giver meget store arbejdsmiljøproblemer. Arbejdsministeriet og Miljømini-

steriet ønsker at bruge 30 mio. kr. på at følge dette område af arbejdsmiljømæssige grunde, for at se på virkningerne for arbejdsmiljøet. Vi har en god tradition i Danmark, som ikke skal ødelægges af denne målsætning, men som gerne skal kunne kombineres med den.

Jeg synes, det var en rigtig formulering, fru Helen Beim kom med, nemlig at god økologi også må være god økonomi. Det er netop det, der er formålet med denne plan. Fru Helen Beim tror heller ikke på frivillige aftaler alene, der må regler og krav til, og det er klart. Regler, krav, økonomiske incitamenter, frivillige aftaler og måske også tvungne aftaler, alle disse instrumenter skal anvendes, alt efter hvilket område vi arbejder med.

Hr. Løvig Simonsen kom ind på spørgsmålet om ren teknologi – det er jo hr. Løvig Simonsens område – og syntes også, det var en god plan, men fremsatte nogle spørgsmål, bl.a. om finansieringsforlaget. Det er selvfølgelig klart, at jeg ikke kommer med en finansieringspakke, det er ikke denne regerings stil. Jeg kommer med nogle afgiftsinstrumenter, som gør det mere attraktivt at lægge sin produktion om, men jeg kommer også med et forslag vedrørende miljørevision her i det nye år. Det kommer til at betyde, at de virksomheder, som har gennemgået miljørevisionen, vil være mere attraktive for de institutionelle investorer og andre investorer, fordi man ikke risikerer at løbe ind i nogle skjulte miljøregninger, og det samme gælder for de virksomheder, som satses på renere teknologi. Og så skal jeg også minde om, at udviklingsstøtten fortsætter.

Vi er enige om, at medarbejdere og ledelse skal være med til at forbedre miljøet. Industriministeren og jeg udsendte »Miljø og Industri« for et halvt års tid siden, hvor vi bl.a. anbefalede en miljøbonus, som mange var glade for, og det var jo også for at fremme medarbejdernes indflydelse på og interesse i et bedre miljø, altså en mere miljøvenlig produktion. Regeringen foreslår, at det også skal være tilfældet i forbindelse med EF's kommende miljørevisionsarbejde.

Vi er enige i, at der skal udarbejdes livscyklusanalyser; vi gør det jo allerede, og det er et bærende element i planen, at vi skal have dem, og at vi skal blive dygtigere til det. Der er mange elementer i gang, der er mange analyser i gang, men det vigtigste er naturligvis, at vi bliver dygtige til at lave disse livscyklusanalyser.